

א-ל אדון AND הכל יודוך פיוטים OF ARE THE LINKED TO קדושה דיוצר

Our difficulty in explaining why Sephardim recite the paragraphs of הכל יודוך and א-ל as part of the first ברכה of קריאת שמע in תפלת שחרת on שבת and on יום טוב while adhering to the rule of not reciting any other פיוטים in the ברכות of קריאת שמע may stem from our focusing on these paragraphs as independent compositions that were added to the first ברכה of קריאת שמע in תפלת שחרת. That supposition ignores the fact that we add a פיוט to the first ברכה of קריאת שמע in תפלת שחרית every weekday; i.e. א-ל ברוך גדול דעה. It further fails to consider the wording of the ברכה as it appears in the סידור רב סעדיה גאון, one of the גאונים who held that individuals should not recite קדושה דיוצר in the first ברכה of קריאת שמע in תפלת שחרית on weekdays unless they are praying with a מניין. This is what he provides for such individuals to recite:

סידור רב סעדיה גאון—ברוך אתה י-י, א-להינו מלך העולם, יוצר אור ובורא חשך, עשה שלום ובורא את הכל. המאיר לארץ ולדרין עליה ברחמים רבים טובו מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית. ברוך אתה י-י, יוצר המאורות.

The ברכה is missing not only קדושה דיוצר. The א-ל ברוך גדול דעה פיוט is omitted as well. We can therefore suggest that the פיוטים of הכל יודוך and א-ל אדון and the פיוט of א-ל ברוך גדול דעה were not added to the first ברכה of קריאת שמע in תפלת שחרית as independent פיוטים but rather as part of קדושה דיוצר. That may explain why Sephardim add הכל יודוך and א-ל אדון to first ברכה of קריאת שמע in תפלת שחרת on שבת and יום טוב despite the holding of the ערוך שלחן that פיוטים should not be added to the ברכות of קריאת שמע; i.e. because הכל יודוך and א-ל אדון are integral parts of קדושה דיוצר and are not independent פיוטים. In other words, those פיוטים and the פיוט of א-ל ברוך גדול דעה were composed to act as an introduction to קדושה דיוצר.

A careful reading of the פיוטים confirms that their purpose was to serve as introductions to קדושה דיוצר. Let us review the words employed by רב סעדיה גאון to introduce קדושה דיוצר:

סידור רב סעדיה גאון—ברוך אתה י-י, א-להינו מלך העולם, יוצר אור ובורא חשך, עשה שלום ובורא את הכל. המאיר לארץ ולדרין עליה ברחמים רבים טובו מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית. (ומוסיף את הדברים הבאים מפני שזאת חובת הציבור) אדון עזינו וצור

משגבנו שמע שועתנו וחנונו ועננו א-ל ברוך גדול דעה, התקין ופעל זוהר תמה, טוב יצר כבוד לשמו, מאורות נתן סביבות עזו, פנות צב-אות קדושים רוממי ש-די, תמיד יספרו לא-ל קדושתו. תתברך י-י א-להינו בורא קדושים, ישתבח שמך מלכנו, יוצר משרתים, אשר משרתיו עומדים ברום עולם, ומשמיעים קולם לעומתן בדברי א-להים חיים ומלך עולם. כלם אהובים . . .

The words that introduce קדושה דיוצר are: תמיד יספרו לא-ל קדושתו; *they will always remind G-d of His holiness*. On page 55 of his book: תפלה ומנהגי תפלה ארץ-ישראליים, Professor Ezra Fleischer lays out the lines of פיוט of גדול דעה א-ל ברוך גדול דעה as they appear in סידור רב סעדיה גאון. He demonstrates to us that the פיוט of גדול דעה א-ל ברוך גדול דעה does not end with the last word that follows the others in alphabetical order:

א-ל ברוך גדול דעה, התקין ופעל זוהר תמה,
טוב יצר כבוד לשמו, מאורות נתן סביבות עזו,
פנות צב-אות קדושים רוממי ש-די, תמיד יספרו לא-ל קדושתו.

In footnote number 97, Professor Fleischer opines that the words within the פיוט that confirm that the פיוט is an introduction to קדושה דיוצר are the words: תמיד יספרו לא-ל קדושתו:

ענין הקדושה נרמזו בסוף הקטע: 'פנות צב-אות קדושים רוממי ש-די, תמיד יספרו לא-ל קדושתו'. מכאן, אנב, שהפיסקה נתחברה לשבת, כי בימות החול לא נאמרה קדושה ביוצר בקהילות ארץ ישראל.

Translation: That Kedushah is about to be recited is hinted to at the end of the paragraph of Kail Baruch Kedol Dai'Ah in the words: Pinos Tzvakos Kedoshiom Romimei Shakai, Tamid Yisapru L'Kail Kedushaso. From the inclusion of these words we can conclude that the paragraph was initially composed to be recited on Shabbos because in synagogues in Israel, they would not recite Kedushah in the first Bracha of Kriyas Shema on weekdays.

א-ל ברוך גדול דעה also provides an alternate פיוט to גדול דעה רב סעדיה גאון:

ויש אומרים במקום א-ל ברוך גדול דעה: א-ל אדיר במרום במעלה מושבו, גדול וגבור דין דורות, הודיע גבורתו ועושה נפלאות, זך ונקי חומל על עמוסיו, טהור וקדוש יחיד במעשיו, כח בורתו לא נוכל לספר, מעשי ידיו נאמנים מכל מעש, סומך ידידם עונה עשוקים, פודה צדיקים / צופה כל במטה, קרוב לקוראיו רחום לאוהביו, שמו יתגדל במעלה ובמטה, תהלות עזו נשיר לפניו, תתברך ה' א-להינו, וזה מותר כמו הראשון.

Translation: Some say in the place of the Piyutt of Kail Baruch Gdol Dai'Ah the following Piyutt: G-d, allmighty in His Place, above His abode; Great, courageous, the judge of all generations; His courageousness is well known and He performs miracles; Pure and clean, He shows compassion for those

להבין את התפלה

who are burdened; Unblemished and holy, His acts are unequalled; His power to create is beyond our ability to describe, His creations can be trusted more than any other creations; He lifts up His close followers, answers those who are oppressed; He rescues the righteous and sees all that occurs below His place; He is close to those who seek to be close to Him and compassionate to those who love; His name will grow in stature up above and down below; Words of praise let us sing before Him; May You be Blessed, G-d our G-d. It is permitted to recite this Piyutt in place of the first one described above.

The closing words of this **פיוט** תהלות עזו נשיר לפניו: **פיוט**; *songs of His might we will sing to Him*, serve as an introduction to **קדושה דיוצר** as well.

We can further surmise that **קדושה דיוצר** entered into the first **ברכה** of **קריאת שמע** in **תפלת שחרת** because of the word: **הכל**, *all*, which concludes the opening **ברכה** of **יוצר אור**. How broad is the definition of **הכל**? Apparently broad enough to include all the heavenly bodies such as the sun and the moon and all the heavenly beings including the different types of angels.

Having resolved why Sephardim add the paragraphs of **הכל יודוך** and **א-ל אדון** as part of the first **ברכה** of **קריאת שמע** in **תפלת שחרת** on **שבת** and on **יום טוב** while not reciting any other **פיוטים** during the course of the year in the first **ברכה** of **קריאת שמע** in **תפלת שחרת**, we must resolve one additional issue. Is the **פיוט** of **א-ל אדון** an expansion of the **פיוט** of **א-ל ברוך גדול דעה**, meaning that they should not both be recited in the first **ברכה** of **קריאת שמע** in **תפלת שחרת** or were they composed independent of each other? Why would we think that the **פיוט** of **א-ל אדון** is an expansion of the **פיוט** of **א-ל ברוך גדול דעה**? Look at the opening lines of **א-ל אדון**:

א-ל אדון על כל המעשים,
ברוך ומברך בפי כל נשמה,
גדלו וטובו מלא עולם,
דעת ותבונה סבבים אותו.

Based on the inclusion of opening lines that begin with the words: **א-ל, ברוך, גדלו, דעת** in the **פיוט** of **א-ל אדון על כל המעשים**, Ismar Elbogen on page 96 of his book: *Jewish Liturgy* finds that **א-ל אדון על כל המעשים** is simply an expansion of the **פיוט** of **א-ל ברוך גדול דעה**. Professor Fleischer disagrees with Elbogen. In footnote 30 on page 47 of his book: *קטעי יוצר קדם-קלאסיים והתפתחותם*, in a chapter entitled: *היוצרות בהתהוותם והתפתחותם*, Professor Fleischer states:

הקשר בין **א-ל ברוך גדול דעה** ל'**א-ל אדון** איננו ישר ואין שום סיבה לראות את השני פיתוח של הראשון.

